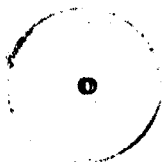

SCHORS

Nr. 156.
HERFST 1953.

INLICHTINGSBLAD.

GEWEST ANTWERPEN - BOY SCOUTS
VAN BELGIE.

PIERRE GRAUX.

BOODSCHAP VAN DE GEWESTELIJKE KOMMISSARIS.

Het is met diepe weemoed dat wij het overlijden vernamen van Mijnheer Pierre Graux, die gedurende lange jaren, en tot in 1952, Voorzitter was van de Algemene Raad der Boy Scouts van België.

Ik ontmoette de Heer Pierre Graux voor de eerste maal in de maand Augustus 1919, tijdens het bezoek dat hij bracht aan het kamp van de 1ste. Antwerpen - 9de. B.S.B., en sindsdien hebben niet weinig Antwerpse leiders, zoals ik de gelegenheid gehad hem te ontmoeten op elk onzer Meivelden; hij kwam in alle kampen, praatte met de jongens, met de leiders en bracht ons met een ietwat ernstige glimlach- doch doordrenkt van optimisme, - de woorden van aanmoediging van de grote leider die voor ons het levend voorbeeld was van de blij volbrachte plicht.

Ik zou er niet aan kunnen denken hier al de stadia van het werkzame leven van deze grote eerlijke mens af te schilderen; het is nochtans nodig dat allen weten dat hij de stichter was van het Scoutisme in België, en om die reden alleen al heeft hij recht op de erkentelijkheid der duizenden jongens.

Laat ons in onze gedachten vroom het beeld bewaren van onze Voorzitter die een groot dienaar was van het Land.

Dat zijn zoon, Charles Graux, hier de uitdrukking vinde van de broederlijke genegenheid van het Gewest Antwerpen.

ONZE TROEPEN OP KAMP

De Hoofdcommissaris heeft het zo gewild : 1953 zal het jaar van het avontuur zijn... de prikkel van scouting. Laten wij trachten elk scoutjaar onder dat thema te plaatsen.

Geeft dit jaar ons voldoening, ik denk van wel. Inderdaad, reeds in het begin van het jaar hadden onze Patrouilles gelegenheid een buitengewone O.L. te verrichten tijdens de overstroomingen : het was de operatie "Tempeest". Daarmee kwam het groot avontuur van het Zomerskamp waarbij men de operatie "Everzwijn" aansloot. Vervolgens het Nationaal Patrouillekamp in de schilderachtige streek van Mariembourg-Nismes en om te eindigen onze Grote Herfstjacht, dat voor ons had "Het Speck-Macaron". Ja er was avontuur, maar wij komen nu terug op onze Zomerskampen en in ons Gevest rogen wij tegen op 12 Welpen Troep en Eenheidskampen, die meer dan 300 Welpen, Verkenners, Voortrekkers en Leiders telden.

Zoals verleden jaar, hield ik er aan de meeste deze kampen te bezoeken, en buiten een uitzondering hebben deze mij een zeer goede indruk nagelaten. Overal vond ik een atmosfeer van goede luim en vreugde onder het teken van goede scouting, gevarieerde activiteiten, soms zelf hardhandige, die de patrouillegeest en het uithoudingsvermogen, tucht en plantrekkerij op de proef stelden.

Ik houd er aan eerst en vooral de Leiders van de 12e Eenheid te danken voor de genoten gastvrijheid en de Eenheids-Secretaris van de 17e BSB, die mij zo vriendelijk begeleidde op de bezoeken van al deze kampen.

Al de bezochte kampen hadden een bijzondere indruk. Dit van de 9e was in een prachtige zeer woeste omgeving te Willerzie gelegen; dit van de 12e Horde en Troep, ook van de 17e Troep, te Fprave, was zeker een der schilderachtigste en best gelegen voor wat verbindingswegen betreft. Dit van de 95e en 142e te Bohan /Semois liet een geweldige indruk door het overvloedig materiaal, hun ter beschikking gesteld door "Kindervreugd" (Scholen der Stad Antwerpen). Op dit kamp, bijzonder goed geleid door de Leiders EMN en GREGNARD heerste een sympathieke atmosfeer, geschapen door het hierna verteld thema van het kamp : " Aan de Amerikaans-Canadese grens zijn onlusten bij een intense pelssmokkel door Amerikaanse ongure elementen, die er niet voor terugdeinzen mensen uit de weg te ruimen. Daar enboven worden zij geholpen door de Gaskatchewanen, Indianen die in de grenszone verblijven. De Canadese regering en in het bijzonder de Royal Canadian Mounted Police heeft besloten een expeditie uit te zenden om de grensstreek te patrouilleren. De beste woudlopers worden verzameld en er op uit gestuurd....."

Op te merken viel ook de buitengewone handigheid der jongens bij de verschillende "woudlopers werken", ook de zorg die werd besteed aan de expies, waarvan hierna een thema :

Ondrachten exolo : voorgesteld als een exploratie ten behoeve van het Canadees Cartographisch Instituut

Weg : Bohan - Herisson - Orchimont - Grand Croix-Vresse-Laforet -

Membre-Bohan - afstand ongev. 20 km.

opdrachten : Hérisson : schets en inlichtingen der kerk.

Orchimont : wegschets van 2 km.

Vresse : snelheid Semois meten.

Laforet : opzoeken van le Pont de laie (overblijfselen van een zeer oude en merkwaardige brug)

Membre : Schets en inlichtingen der kerk.

vanop La Roche aux Chevennes een panoramische schets van Membre
- opstellen van een uitgebreid verslag.

Het kamp van de 131e op een zeer romantische plek gelegen aan een kromming van de Sarois, nabij Chivy, imponeerde door zijn opstelling in "patrouille kampen". Dit van de 71e te Bouan, zonder slecht te zijn, liet mij niet zo een goede indruk; er waren daar vele jonge Verkenners, en ik twijfel niet dat men toekomend jaar veel beter zal presteren.

Het kamp van de 12e onder leiding van F.L.G. PERG, telde bij de 70 kampeerders, Wolven Verkenners en Voortrekkers. Deze laatste, het werd gezegd, leverden prettig werk op het Wilgenkamp.

Ik had de gelegenheid met de kampen te bezoeken van de 122e BSB, noch die van de 10e en 100e Zeescoots.

De kampen van de 130e, 17e en 131e hadden de eer het bezoek te ontvangen van de Hoofddoelcommissaris, die hierover een volgoening uitdrukte. Deze bezoeken lieten her een uitstekende indruk en ik heb er aan de anderen weder kampen te bezoeken voor hun hoffelijkheid en het bijzonder goed onthaal die zij aan de H.C. gaben voorbehouden.

Op 21 Juli werd in alle kampen herdscht en bloemen worden neergelegd aan de gedachtenis der gemeenten, waar de kampen worden opgericht. Op elk kamp werd de eerste dag, het vlag halftop gekozen. Ter huldiging van de ragedachtens van onze betreunde Voorzitter van de Algemene Raad; de heer Pierre GRAUX.

Het meest opvallend feit van de kampen in 1953 is misschien wel het belang door de jongens getoond voor de techniek; grote vorderingen werden bereikt in al de Troepen en ik denk wel dat voor het einde van het jaar; er meer 1ste Klas-Verkenners zullen zijn.

Veel bezoek dit jaar van ouders en vrienden, vooral op 21 Juli. Wij waren overvloedig verwelgd op onze kampen te ontmoeten. De Adj. G.C. SERRURE en Mevrouw, Commissaris LIEVENS, Commissaris GOYERS en Mevrouw, Commissaris POORCK; de sympathieke Commissaris-Dokter J. GEBELMANS, had zijn Teepee opgericht in het kamp van de 95e en 142e BSB.

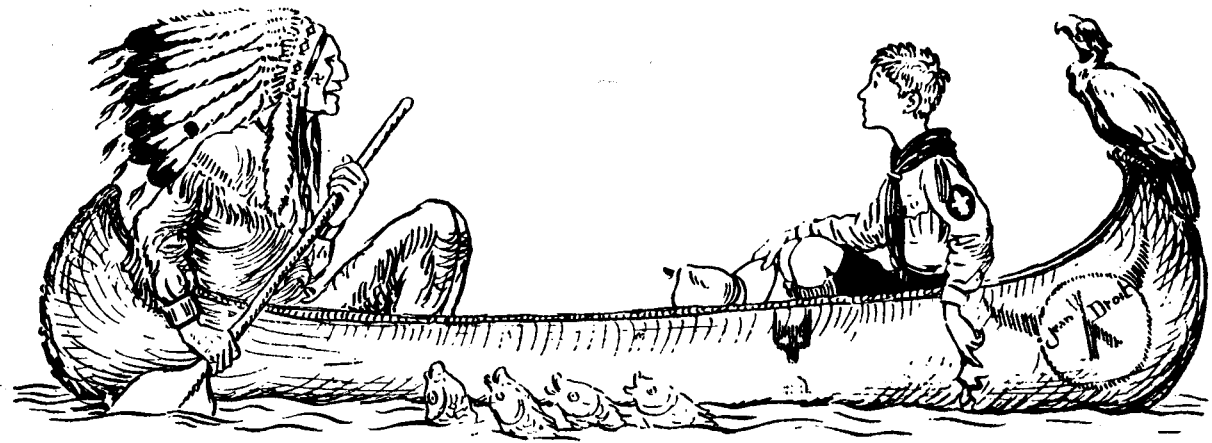
En om te eindigen: de grote operatie "Everzrijn" was een gelegenheid tot heldhaftige en bewogen ontmoetingen, zowel bij nacht als bij dag... en vreemde palavers onder Leiders der verschillende kampen.

Er was actie... en alle Troepen hebben stoutmoedige "raids" over grote afstanden en merkwaardige daden op hun achter. Indien in het voor der "regentien" men zich soms overdag gaf, eindigde toch alles in een hartelijke atmosfeer van broederlijkheid, scoutsgeest was nimmer afwezig en het is zo dat wij het verwachten.

Ik beschik nog niet over de nodige documentatie om de winnende patrouille te kunnen aanduiden.

Ik ben zeker dat allen, jongens en leiders, een onvergetelijke herinnering zullen bewaren van hun verblijf op het 1953 kamp. Aan allen; afspraak op die van 1954 en intussen GOEDIE JACHTEN.

OUDE LEEUW
G.C.

DE OUDE SACHEM SPREEKT

Al de welstand van onze hedendaagse ingewikkelde en uitputtende beschaving, doemt het grootste deel van de mensheid tot onderwerping en strekt, door haar overheersing, alle innerlijk leven van de mens te verstikken en van hem een robot of een slaaf te maken.

Scouting is voor de jeugd het heilzaam tegengifft voor de kwaal van deze eeuw, omdat Scouting het vormen der karakters beoogt. Karaktervorming is het menselijk wezen op te voeden tot meer zelfbewustzijn, maar ook zelfbeheersing.

Scouting wil dat haar volgelingen mannen vol wilskracht, sterk ontwikkeld, grootharig worden. Alzijdige opvoedingssport, die streeft naar de ontwikkeling van de bijzondere eigenschappen van ieder jongen.

En het is ver van de Grote Stad, dat men "scoutskunst", het pionieren van de moderne Ridder zal leren. Het is de praktische en grondige kennis der Natuur, de ontdekking van het leven in zijn schoonste uitbeeldingen. Daar is de jongen in zijn sfeer, hij ontwikkelt er al zijn mogelijkheden, hij leert en neemt het leven van planten en dieren waar; hij weet zijn plan te trekken onder alle omstandigheden, zijn maaltijden te bereiden, zijn slaapgelegenheid in te richten, zijn makkers bij te staan. Hij leert zijn handen, zijn spieren en zijn verstand te gebruiken. Door meer natuurkennis, leert hij het leven van anderen waarderen.

Bij zijn thuiskomst, leert hij de voortdurende gedragslijn van de Ridder-Verkenner; hij zal met meer gemak de voorgescreven plichten van de verkenner toepassen; hij zal dienst bewijzen en steeds de volmaaktheid nastreven: een leven vol plichtsbesef en wilskracht.

Mannen kneden, door de jongens aan te trekken tot al wat hen zelf kan doen DENKEN, VOELLEN en HANDELEN. Men een IDEEAAL geven en hem het streven inblazen om een man van EER te worden, tot ieders dienst bereid, dat is de SCOUTSMETHODE.

Ja, Broeder Verkenner, scouting is een harde school, maar de ware VERKENNER, hij die fier is er het uniform van te dragen, zal steeds de wilskracht hebben voor de onmisbare inspanningen tot de vorming van zijn karakter.

Zo sprak de Oude Indiaan tot zijn jonge broeder de Verkenner....

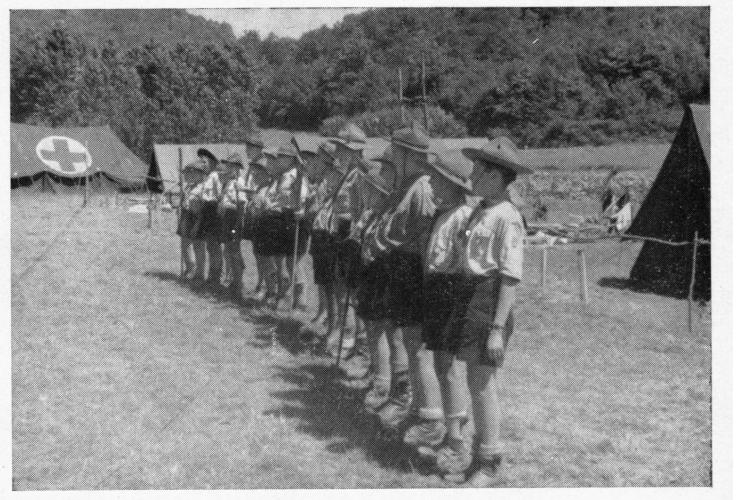
Kamp 131^e B. S. B. te Chiny

ZOMERKAMPEN

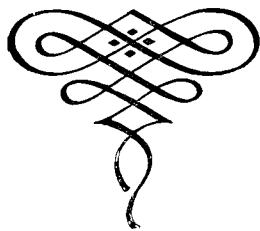
1953

Kamp 12^e en 17^e B. S. B. te Eprave

Kamp 95^e en 142^e B. S. B. te Bohan

Kamp 9^e B. S. B. te Willerzie